

Niektoré charakteristiky ducha Opus Dei

Opus Dei pôsobí v Cirkvi, aby podporovalo hľadanie svätosti uprostred sveta. Ducha Opus Dei predstavujú tieto štyri charakteristiky, ktoré sú navzájom úzko prepojené: Božie synovstvo, jednota života, posväcovanie práce a láska k učeniu Cirkvi. Opus Dei nerozlišuje medzi veriacimi laikmi a kňazmi, pretože ako vysvetľuje svätý Josemaría: „V Diele nie sú dva druhy členov, kňazi a laici. Všetci sú si rovní a všetci žijú v rovnakom duchu:

posväcovanie sa vo svojom stave” (Rozhovory, č. 69).

22.03.2010

Božie synovstvo

„Božie synovstvo je základom ducha Opus Dei“, tvrdil svätý Josemaría (*Íst s Kristom*, č. 64). Krstom sa stávame Božími deťmi v Kristovi a krst vytvára vzťah založený na dôvere v Božiu prozreteľnosť, na jednoduchosti v styku s Bohom a ostatnými, na hlbokom zmysle dôstojnosti človeka a bratstva medzi ľuďmi, na skutočnej kresťanskej láske k svetu a ku všetkému, čo stvoril Boh, na pokoji a optimizme.

Formácia Opus Dei posilňuje vo veriacich kresťanoch živé vedomie Božieho synovstva, ktoré presakuje do všetkých ich činností a pomáha

im správať sa podľa najvyššieho povolania, ku ktorému ich volá Boh (pozri *Ef* 4, 1).

Svätý Josemaría vysvetlil toto vedomie Božieho synovstva ako ohnivú a úprimnú, no zároveň krehkú a hlbokú túžbu napodobňovať Ježiša Krista ako jeho bratia, deti Boha Otca, a byť neustále v prítomnosti Boha. Toto synovstvo nás vedie k prežívaniu života vo viere v Prozreteľnosť a uľahčuje pokojné a veselé odovzdanie Božej vôli.

Jednota života

„Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst“ (*Ef* 4, 5), hovorí sv. Peter, aby opísal realitu kresťanského života. Život nasledovníkov Krista je a musí byť iba *jedným životom*, jedinečným a prežívaným v jednote. Ide o „základnú podmienku pre tých, čo sa chcú posväcovať uprostred bežných okolností vo svojej práci a v

rodinných i spoločenských vzťahoch“
(*Boží priatelia*, č.165).

Pred pokušením, že kresťan vylúči svoj vzťah k Bohu zo správania v práci, v rodine a spoločenských vzťahoch, čo je chyba, na ktorú upozornila pastorálna konštitúcia *Gaudium et spes* (č. 43), svätý Josemaría rázne varoval vo svojich kázňach: „Nie je – nejestvuje žiaden rozpor medzi službou Bohu a službou ľuďom, medzi plnením občianskych povinností a povinností náboženských, medzi úsilím o budovanie a zlepšovanie terajšej spoločnosti a presvedčením, že po tomto svete kráčame ako po ceste, ktorá nás dovedie do nebeskej vlasti.“ (*Boží priatelia*, č.165).

Formácia, ktorá sa poskytuje v Diele, vedie spoločenské štruktúry k tomu, aby sa prostredníctvom plnenia vlastných povinností orientovali na Boha, aby vždy bojovali za

zachovanie „jednoty života, života jednoduchého a silného, v ktorom sa zakladajú a prelínajú všetky naše činnosti” (svätý Josemaría, cit. en A. Vázquez de Prada, *Zakladateľ Opus Dei*, zv. II, Rialp, Madrid 2002, s. 577).

Na rast v tejto jednote života potrebujeme dôveru v Boha a úprimnosť života – pomocou spytovania svedomia a osobného duchovného vedenia – a dôvery v Pána. Takto je možné prekonať rozdiely medzi tým, čo žiada Boh a čo chceme a konáme my.

Posväcovanie práce

Posväcovanie práce je podľa ducha Opus Dei základom posväcovania uprostred sveta. Okrem toho, ako vravieval svätý Josemaría, je pre apoštolát podmienkou *sine qua non*. Znamená to pracovať veľa, s ľudskou a kresťanskou dokonalosťou. Je nutné pracovať dobre, pretože Boh chce, aby sme sa starali o svet, ktorý On

stvoril (pozri. *Gn* 1, 27; 2, 15), aby k sebe pritiahol všetko stvorené (pozri *Jn* 12, 32).

V prvom rade ide o to, aby sme sa snažili byť dokonalí v práci. Znamená to starať sa o malé veci, byť poriadkumilovní, usilovní, stáli, byť odborníkmi a mať ducha služby a spolupráce s ostatnými, jednoducho byť profesionálmi.

Musíme však hľadať aj kresťanskú dokonalosť a Boha klásť na prvé miesto vzhľadom na to, že profesionálna práca je základnou a neoddeliteľnou súčasťou nášho kresťanského života. Pracovné povolanie je základnou časťou Božieho povolania každého človeka (pozri Boží priatelia, č. 60). Kresťan, ktorý pracuje pre lásku k Bohu a s túžbou slúžiť svojim bratom a ľuďom, uvádza do praxe ľudské cnosti a najmä lásku, a to spôsobom, vďaka ktorému sa neposväcuje len on sám,

ale posväcuje aj samotnú prácu, ktorá sa tak stáva skutočným prostriedkom svätosti.

Priamym ovocím jednoty života a posvätenej práce bude apoštolát. “Pre kresťana sa apoštolát stáva prirodzeným: nie je niečím pridávaným, čo sa nachádza vedľa, niečím, čo pri každodennej činnosti a práci prichádza zvonku” (*Kristus, ktorý prichádza*, č. 122).

Láska vychádzajúca z náuky Cirkvi

Svätý Josemaría učil, že láska je *liek liekov*: hlboká láska, „podľa náuky Cirkvi“, pretože bez nej je náš intímny život s Kristom vystavený riziku povrchnosti, zúženia na vonkajšie prejavy a sentimentálne prežívanie.

Učenie a láska nemôžu existovať oddelene: učenie je potrebné, aby vyživovalo lásku a láska oživuje učenie. Takto môže kresťan

ponorený do dočasných činností
počítať s dostatočnou zásobou
modlitby pre svoj život v rôznych
výzvach spoločenského a
pracovného života a zároveň obhájiť
pre d každým, kto ho vyzýva
zdôvodniť nádej, ktorá je v ňom
(pozri *1 Pt 3,15*). „Dbaj o to, aby si sa
aj v starobe usiloval vzdelávať“
(*Brázda*, č. 538).

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/niectore-charakteristiky-
ducha-opus-dei/](https://opusdei.org/sk-sk/article/niectore-charakteristiky-ducha-opus-dei/) (26.03.2025)